

Nyitrai Lászlóné Édesapja, Spitzer Sándor

Ez a kép édesapámról [Spitzer Sándor] készült, talán a harmincas évek végén. Úgy néz ki ezen a fotón, mint egy középosztálybeli pécsi kereskedő. Miután apámnak boltja volt, nagyon elfoglalta őt a munka, sokat volt az üzletben. Abban az időben nem volt az divat, mint mostanában, hogy gyerekekkel utaztak a szülők, vagy hogy a gyerekekkel jártak kirándulni. Egy teljesen más életet éltünk. A barátnőimmal voltam, a szüleimet elfoglalta a munka, a mindennapi megélhetéssel törődtek. Másképp voltak leterhelve, és más viszonyuk volt a gyerekeikhez, mint manapság. Sokkal távolabbi volt a kapcsolatunk. Hatéves koromig volt nevelőnőm, amíg az elemibe nem kerültem. A nevelőnők több időt töltöttek velem, mint a szüleim. Édesapám 1877-ben született. Kereskedő volt,

egész életében Pécssett élt. Öt testvére született. A legidősebb testvérét Spitzer Arankának hívták, őt követte Szidónia, majd Jolán, az öccsét Vilmosnak hívták. Vilmos már a háború előtt Sövényre magyarosította vezetéknévét, miatta választottuk 1945-ben ezt a nevet a bátyámmal. Vilmos földbirtokos volt Dióspusztán [akkor: Somogy vm., Szigetvár mellett], ami egy Pécshez közeli település. Szidónia egy ügyvédhez ment férjhez, Szigetvárra. Jolánnak szintén ügyvéd lett a férje, Aranka pedig egy kereskedőhöz ment hozzá, ők szintén Pécssett laktak. Apám testvérei közül csak Jolánnak volt egy lánya, ő 1989-ben halt meg. Apai ágon nem volt különösebben vallásos a család. Apám még katonának is elment az első világháborúban, sőt, hadifogságba esett, de arra nem emlékszem, hogy hol, merre. A szüleim házasságközvetítő révén ismerkedtek meg, sadhenolták őket. Annak idején még ez volt a szokás, ilyenkor az volt fontos, hogy a pár társadalmilag azonos szinten legyen. A szüleim 1906-ban házasodtak össze. Soha nem meséltek az esküvőjükről.